

ת"פ 12411/02/21 - מדינת ישראל נגד עבודי מטר, אסלאם חופאש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 12411-02-21 מדינת ישראל נ' מטר ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה מרשק מרום המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י ב"כ עוה"ד אלירן אשכנזי
נגד הנאשמים		1. עבודי מטר 2. אסלאם חופאש שניהם על-ידי עוה"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאותיהם בעובדות כתב אישום מתוקן (בשנית), במסגרת הסדר דיוני, בעבירות המפורטות בשני אישומים: באישום הראשון נאשם 1 הורשע בשתי עבירות של **נשיאת נשק ואביזר נשק** לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ו**נאשם 2** הורשע בעבירה אחת של **נשיאת נשק ואביזר נשק** לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין; באישום השני, נאשם 2 הורשע בריבוי עבירות של **נשיאת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, ריבוי עבירות של **החזקת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין ו**מעשה פזיזות ורשלנות בכלי ירייה** לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים הם חברים, ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום, החזיקו ונשאו בכלי נשק שונים, תוך שנהגו לתעד את כלי הנשק השונים או את עצמם נושאים חלק מהם, ביחד או לחוד.

מהאישום הראשון המיוחס לשני הנאשמים עולה, כי עובר או ביום 13.1.18, בנסיבות שאינן ידועות, הגיע לרשותו של נאשם 1 אקדח מסוג סטאר. ביום 13.1.18 נשא נאשם 1 לבדו או יחד עם אחר את האקדח עם מחסנית, ואף תיעד מספר פעמים את נשיאת האקדח באמצעות מכשיר הטלפון שלו.

בנוסף, בנסיבות שאינן ידועות, עובר או ביום 27.1.18, הגיע לרשותם של הנאשמים אקדח CZ אשר נגנב

מבעליו יחד עם מחסנית תואמת במהלך התפרצות לבית מגורים בתחילת חודש אוגוסט 2017. ביום 27.1.18 בעודם ברכב בלתי מזוהה, נשאו הנאשמים את אקדח ה-CZ הגנוב יחד עם המחסנית, ואף תיעדו באמצעות הטלפון של נאשם 1, בין היתר, את נאשם 2 אווז את האקדח הגנוב.

מהאישום השני, המיוחס לנאשם 2 בלבד, עולה כי בנסיבות שאינן ידועות, עובר או ביום 9.1.18, הגיע לרשותו של נאשם 2 אקדח סמית' אשר נגנב מבעליו במהלך התפרצות לביתו בחודש אפריל 2001 (להלן: "אקדח הסמית' הגנוב") ביום 9.1.18 החזיק נאשם 2 באקדח הסמית' הגנוב, באקדח נוסף מסוג בלתי ידוע (להלן: "האקדח הנוסף"), בשלוש מחסניות - שתיים מהן טעונות בכדורי תחמושת (להלן: "המחסניות"), ובקופסת תחמושת המכילה 11 כדורי 9 מ"מ (להלן: "קופסת התחמושת").

נאשם 2 או מי מטעמו, תיעד באמצעות מכשיר הטלפון שלו את אקדח הסמית' הגנוב לצד האקדח הנוסף, המחסניות וקופסת התחמושת בעוד הם מונחים על רצפה במקום שאינו ידוע במדויק.

עובר או ביום 9.8.18, הגיע לרשותו של נאשם 2 רובה סער מסוג קלצ'ניקוב, שתי מחסניות אגודות ביחד בסרט דביק ותחמושת תואמת (להלן: "רובה הקלצ'ניקוב והתחמושת"). ביום 9.8.18 החזיק נאשם 2 ברובה הקלצ'ניקוב בעודו טעון בתחמושת התואמת ואף תיעד זאת באמצעות מכשיר הטלפון שלו.

במועד שאינו ידוע - אך עובר ליום 1.11.18, נשא נאשם 2 בידו הימנית את רובה הקלצ'ניקוב כשהוא טעון במחסניות האגודות, וגם נשיאה זו תועדה על-ידי נאשם 2 באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו.

ביום 16.9.18, גרם נאשם 2 לקטין אשר זהותו וגילו אינם ידועים במדויק, להחזיק באקדח הסמית' הגנוב בידו, ובמעמד זה, תיעד נאשם 2 את הקטין מחזיק את אקדח הסמית' הגנוב, באמצעות מכשיר הטלפון שלו.

יומיים לאחר מכן, ב- 18.9.18, כאשר הנאשם ישב במושב נהג ברכב, נשא את אקדח הסמית' הגנוב בידו, ומעמד זה תועד במכשיר הטלפון הנייד שלו.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

3. הוגש גיליון רישום פלילי (ת/1) בעניינו של נאשם 2, ממנו עולה כי לחובתו הרשעה מבית משפט השלום בכפר סבא משנת 2016, בגין ביצוע עבירה של רכישת/החזקת נשק שלא כדין. מגזר-הדין שניתן ביום 15.6.16 (ת/2 - בת"פ 50480-01-16 (שלום כפר סבא)) עולה, כי על הנאשם 2 הוטל

עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי בן 6 חודשים - אותו עותרת התביעה להפעיל כיום.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר ממנו עולה, כי הוא כבן 26, נעדר עבר פלילי, רווק תושב טירה ומתגורר בבית הוריו, סיים 9 שנות לימוד ומגיל 12 השתלב בעבודה בתחום העפר עם משפחתו, בה עובד גם כיום. לדבריו, בשנת 2020, במהלך נסיעה לעבודה נפצע באירוע ירי ברגלו, משתמש באישור בקנאביס רפואי על רקע כאבים, ושלל שימוש בסמים מסוג אחר. מסר, כי הרקע לביצוע העבירות בתיק דנן הוא איומים על חייו מצד עבריינים על מנת לקבל דמי חסות, איומים שממשיכים גם בהווה, ועל כן החזיק את הנשק לצורך הגנה עצמית. להערכת שירות המבחן, הנאשם התמקד במתן הסברים קונקרטיים ולקוניים למעורבותו בעבירות והתקשה להרחיב על אודות קשיים רגשיים שעמדו ברקע לביצוע העבירה. עוד שיתף בתחושות חרדה והשפלה בתקופת המעצר של שבועיים, ובהמשך שהה ב"מעצר בית" למשך 4 חודשים אותם חווה כתקופה קשה.

שירות המבחן התרשם מאדם המגלה יציבות תעסוקתית, אשר לוקח אחריות על מעשיו ומתחרט עליהם והעריך, כי העבירות בוצעו על רקע קיום קשרים שוליים, תחושות חרדה וחוסר פניות רגשית לבחינת אפשרויות יעילות יותר. לאחר שקילת גורמי הסיכון והסיכון ההערכה היא, שקיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה.

לאור התמקדותו של נאשם 1 במתן הסברים קונקרטיים למעורבותו בעבירה, תיאורו על איומים על חייו גם כיום, וההתרשמות מחוסר פניות רגשית להליך הטיפול - שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. יחד עם זאת, לאור גילו הצעיר, סבור שירות המבחן כי עונש מוחשי וקונקרטי של עבודות שירות הולם את מצבו.

5. גם בעניינו של נאשם 2 הוגש תסקיר ממנו עולה כי המדובר בבחור בן 26, רווק, תושב טירה המתגורר בבית הוריו, אשר אינו עובד מזה שנתיים בשל היותו נתון בתנאים מגבילים בגין חשד למעורבות בעבירת אלימות. סיים 9 שנות לימוד, השתלב בלימודי נגרות ולאחר מכן עבד במשך חמש שנים בנגריה, ועוד כשנה בתחום ההובלות ומשלוחים. לחובתו עבר פלילי, כפי שפורט לעיל, וכן תלויים כנגדו תיקים פתוחים - באחד מהם הוגש כתב-אישום.

בהתייחסותו לעבירות בתיק דנן, התקשה להסביר את נסיבות ביצוען והסתפק באמירה לפיה מדובר "בשטות", בשל גילו הצעיר, הביע צער על הסתבכותו בפלילים, ושלל כל קשר למעורבות בסכסוך במקום מגוריו הקשור במשפחתו המורחבת.

בתיק זה היה עצור במשך חודשיים בתנאי הפרדה על רקע סכסוכים פעילים של משפחתו המורחבת, ולאחר מכן היה ב"מעצר בית" מלא במשך שנתיים עם חלונות התאווירות. בהמשך הסתבך בעבירה נוספת, היה עצור במשך שבוע ושוחרר לאחר מכן בתנאים מגבילים.

ההתרשמות העולה מההיכרות עם הנאשם לאורך השנים היא, שמדובר בצעיר שהיה חשוף לקשרים שוליים עם זמינות לכלי נשק ודפוסים בעייתיים, חווה חוויות מעצר מרתיעה, והוא מתקשה להתייחס באופן ישיר וביקורתי לחזרתיות בביצוע עבירות בתחום הנשק. כיום, לאחר שקילת גורמי הסיכוי והסיכון, מעריך שירות המבחן שקיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה.

הנאשם שולל נזקקות טיפולית (כשיצוין, שבמסגרת צו פיקוח מעצרים השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת ל"עצורי בית" ושיתף פעולה כנדרש), ולא נותר פתח להמלצה טיפולית בעניינו.

יחד עם זאת, לאור גילו הצעיר וחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, סבור השירות כי עונש מוחשי וקונקרטי בדמות עבודות שירות ברף גבוה הולם את מצבו.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה טען לעניין הערכים המוגנים שנפגעו והדגיש כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים של נאשם 2 גבוהה יותר בשים לב למיוחס לו. הוסיף, שמדובר בכלי נשק מוכנים להפעלה, ובצמוד להם הוחזקו מחסניות תואמות, קיים סיכון שמי שנושא נשק אינו מיומן להשתמש בו, וככלל קיים חשש שכלי הנשק המוחזקים שלא כדין יתגלגלו לידיים הלא נכונות וישמשו לפעילות עבריינית, ואף לפעילות ביטחונית שעלולה לפגוע בחיי אדם. עם זאת, במקרה דנן כלי הנשק הנראים בתמונות לא נתפסו על ידי המשטרה.

אמנם, התיקון בחוק העונשין הקובע ענישת מינימום אינו חל בעניינם של הנאשמים, אך יש בו כדי להצביע על מגמת החומרה העולה בחקיקה ובפסיקה. ב"כ המאשימה טען למתחם נפרד לכל אישום; אשר לאישום הראשון, עתר למתחם עונש הולם שנע בין 30 ל - 60 חודשי מאסר לגבי נאשם 1, ומתחם שנע בין 24 ל - 48 חודשים לגבי נאשם 2. אשר לאישום השני, המיוחס לנאשם 2 בלבד, עתר למתחם שנע בין 48 ל - 72 חודשים בשים לב לריבוי העבירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות טען, שקיים פער בין תוכן התסקירים לבין ההמלצה הסופית של שירות המבחן, כאשר ממילא עונש של עבודות שירות אינו רלבנטי בשל ריבוי העבירות ואופיין. בעניינו של נאשם 1, שהוא אדם צעיר יחסית, נעדר עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו - עתירתו היא למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ועל כן יש להשית עליו 36 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

נאשם 2, גם הוא אדם צעיר יחסית, הודה במיוחס לו. עם זאת, לחובתו הרשעה רלבנטית ומאסר על תנאי חב הפעלה, אשר לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות נשק. בנסיבות אלה, לגישתו יש להטיל עליו עונש שממוקם מעט מתחת לאמצע המתחם להפעיל את המאסר המותנה במצטבר, ועל כן עתר להשית עליו עונש ראוי של 5 שנות מאסר, להפעיל במצטבר את המאסר על תנאי, והכל לצד מאסר על תנאי וקנס.

7. ב"כ הנאשמים הדגיש, כי האירועים דנן שונים בתכלית מתיקים אחרים של נשיאת נשק, בהם נאשמים

נתפסו כשהובילו נשק ברכב ונשאו אותו על גופם. עוד טען כי עתירת המאשימה לעונש אינה עולה בקנה אחד עם מועד ביצוע העבירות ולא ניתן להתעלם מכך שהעבירות בוצעו לפני כ-6 שנים, בשנים 2017 - 2018, כך שיש ליישם את מדיניות הענישה שהיתה קיימת אז. הנאשמים הודו ולקחו אחריות על מעשיהם חרף קושי ראייתי והסניגור הדגיש, כי הנאשמים הודו שהם הצטלמו עם הנשק, אך לא השתמשו בו, וכל כוונתם היתה להצטלם עם הנשק.

הסניגור עתר לקבוע מתחם אחד לגבי נאשם 2, בעיקר בשל העובדה שמדובר בצילומים הסמוכים בזמן זה לזה.

הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה, ומהתסקירים עולה שהם שמרו על רצף תעסוקתי וניהלו אורח חיים נורמטיבי, שיתפו פעולה עם שירות המבחן ולדבריהם הסכימו להשתלב בכל טיפול שיוצע להם.

נאשם 2 שיתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו פיקוח מעצרים והגיע לכל המפגשים - ועל כן האמירה שלא שיתף פעולה עם השירות איננה נכונה ונובעת מחוסר זמן של השירות לטפל בנאשמים. נאשם 2 שהה במעצר זמן ממושך יותר מאשר נאשם 1, בהמשך עבר למעצר באיזוק אלקטרוני ובעקבות תסקירי מעצר חיוביים אף זכה להקלות עד לשהייה ב"מעצר בית" חלקי.

לאור כל האמור לעיל, המלצת שירות המבחן עולה בקנה אחד עם המעשים, תזמון ביצוע העבירות ואופיין של העבירות, שהן לא עבירות של נשיאת נשק "רגילה". על כן, עתר הסניגור לקביעת מתחם עונש אחד, ובעניינו של נאשם 2 להפעיל את המאסר על תנאי בחופף, כך שעל נאשם 2 יושת עונש מאסר בעבודות שירות ברף המקסימלי, וברף נמוך יותר על נאשם 1.

8. בדברו לבית-המשפט מסר נאשם 1: "**אני מצטער ולא אחזור עוד פעם**".

בדברו לבית-המשפט מסר נאשם 2: "**אני מצטער ולא אחזור על זה שוב. אין פעם שלישית**".

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. על-פי "מבחן הקשר ההדוק" (אשר אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** [29.10.2014] ובפסיקה שניתנה בעקבותיו - ראו, למשל: ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' **מדינת ישראל** [29.12.14], ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל** נ' **דלאל** [3.9.2015]), החלטתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים. האישום הראשון משותף לשני הנאשמים, האישום השני מיוחס לנאשם 2 בלבד, וכולל מספר מקרים אשר בוצעו במשך חודשים ובנסיבות שונות. מעבר לצורך יצוין, שגם אם הייתי מאמצת את גישת ההגנה לפיה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לגבי

נאשם 2, הרי שממילא היה נקבע מתחם הכולל בתוכו מסכת של ביצוע עבירות, כך שבאופן מעשי אין באימוץ גישה כזו או אחרת כדי לשנות מהתוצאה הסופית. בעניינו, קביעת מתחם לכל אישום (המהווה אירוע אחד) תשקף בצורה ברורה יותר את שיקולי הענישה, ובכל מקרה בסופו של יום ייגזר עונש כולל.

11. הנאשמים, במעשיהם, פגעו באופן מוחשי בשלום הציבור ובביטחון, כאשר זמיונותם של כלי נשק חמים בידי מי שאינם מורשים לכך, עלולה להביא לביצוע עבירות חמורות ואף לפגיעה בחיי אדם. עבירות הנשק הפכו לתופעה עבריינית מדאגה ולמכת מדינה של ממש, ובלשון בית-המשפט העליון:

"...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובטחון. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, 'התגלגלותם' של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועויינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד..." (ראו דברי כב' השופט ארבל בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נגד סלימאן [19.1.14] - להלן: ע"פ סלימאן).

עם זאת, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מן הגבוהות, כאשר עסקינן בעבירות נשק אשר תועדו באמצעות צילומים, ואין אינדיקציות ברורות לתקופת ההחזקה בנשקים ומטרת ההחזקה בהם.

12. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ייאמר, כי במסגרת ההסדר בין הצדדים, הוגשו תמונות של הנאשמים מתועדים עם נשקים (ת/א-ג).

על-פי האישום הראשון, הנאשם 1 תיעד את עצמו מספר פעמים בעודו נושא אקדח עם מחסנית, וכשבועיים לאחר מכן תיעד את עצמו יחד עם הנאשם 2 בעודם נושאים אקדח גנוב בתוך רכב. נסיבות אלו מצביעות על כך, שלנאשם 1 קיימת נגישות לנשק (לרבות לנשק גנוב), ותעוזת הנאשמים באה לידי ביטוי בכך שהם ראו לנכון לתעד את עצמם בשעת פעילות עבריינית.

האישום השני מיוחס, כאמור, לנאשם 2 בלבד. על-פי אישום זה, הנאשם 2 תיעד אקדח סמית' גנוב ואקדח נוסף יחד עם תחמושת, לרבות עם מחסניות טעונות; בטווח זמן רחוק יותר, כעבור שבעה חודשים, תיעד נשיאת רובה סער - קלצ'ניקוב טעון בתחמושת תואמת; כשלושה חודשים לאחר מכן, תיעד שוב נשיאת אותו

קלצ'ניקוב כשהוא טעון במחסניות.

במקרה חמור במיוחד, תיעד נאשם 2 פעוט מחזיק באקדח הסמית' הגנוב בידו (ת/ג3, תמונה ט'). יומיים לאחר מכן, תיעד הנאשם 2 את עצמו נושא ברכב נושא את אותו אקדח סמית' גנוב בידו. אישום זה מעיד על נגישותו של נאשם 2 לנשק, כשעסקין באירועים בהם מעורבים שני אקדחים - אחד מהם גנוב, וכן רובה סער, אשר היה ברשותו, למצער, במספר הזדמנויות ובמרווח של מספר חודשים. מעבר לתיעוד העצמי בטלפון הנייד, אשר כאמור מעיד על תעוזה, ניכר עיוות החשיבה של הנאשם 2, אשר בחר לתעד פעוט מחזיק בנשק, כאילו המדובר בצעצוע.

13. לענין מדיניות הענישה ייאמר, כי בית-המשפט העליון קורא במהלך שנים רבות להחמרה בענישה של כל המעורבים בפעילות פלילית בנשק, ולאחרונה גם המחוקק אמר את דברו בתיקון 140 לחוק העונשין, שעניינו עונשי מינימום בעבירות נשק. אמנם, תיקון זה אינו חל במקרה דנן, אך חשוב לזכור את הרקע לחקיקתו, שיש בו כדי להשפיע על שיקולי הענישה השונים:

"יש לציין כי 'מגיפה' זו לא חמקה מעינו של המחוקק, אשר בחר להחמיר עם עונשיהם של אלה הבוחרים לקחת חלק בעבירות נשק. כך, למשל, במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 (להלן: תיקון מס' 140), שהתקבל בכנסת ביום 7.12.2021, ומשכך אינו חל על עניינם של המערערים, הוחלט כי עונשו של מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לצדה, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שלא לעשות כן. בדברי ההסבר להצעת החוק שקדמה לתיקון מס' 140 הודגש, כי זאת נדרשת 'נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם'" (ראו בע"פ 6496/21 ריאן נגד מדינת ישראל [20.12.21], בפסקה 9).

14. חרף כל האמור, וכפי שנטען על-ידי ההגנה, עונשם של הנאשמים ייגזר בהתאם למדיניות הענישה שהיתה נהוגה בעת ביצוע העבירות - ומאז הוחמרה, כאשר כתב-האישום בעניינם של המערערים אמנם הוגש בפברואר 2021, אך עניינו בעבירות שבוצעו בשנת 2018 (והתגלו שלוש שנים לאחר מכן אגב חקירה בתיק אחר שבו בוצעה פריקה של הטלפונים הניידים של הנאשמים). ברוח זו, עיינתי בפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה ובפסקי-דין נוספים, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את המרכזיים שבהם:

ת"פ (מחוזי מרכז) 54852-03-21 **מדינת ישראל נגד עבד אל רחים** [28.11.22], אשר הוגש על ידי ב"כ המאשימה, הוא רלבנטי שכן המדובר בעבירות נשק שבוצעו בנסיבות דומות של תיעוד בתמונות בוואטסאפ, אך גזר-הדין ניתן לאחרונה - והוא אינו חלוט.

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של נשיאה והובלת נשק ותחמושת בכך שנשא נשק מסוג שאינו ידוע, והצטלם עמו מספר תמונות בעודו רעול פנים. צוין, כי אדם אחר העביר את

התמונות לטלפון הנייד של הנאשם באמצעות יישומון וואטסאפ. בית-המשפט קבע מתחם עונש הולם שנה בין 20 - 40 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, כבן 20, נעדר עבר פלילי, המתמודד עם מחלת סכרת נעורים, אשר הביע חרטה על מעשיו, ושרות המבחן המליץ על ענישה של מאסר בעבודות שירות, הושת עונש מאסר של 20 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 4000 ₪. הוגש ערעור מטעם ההגנה שטרם נדון (ע"פ 383/23).

להלן אפרט פסיקה של בית-המשפט העליון, שרלבנטית לתקופת ביצוע העבירות, אם כי עניינה בעבירות נשק "רגילות", ולא בעבירות נשק אשר נחשפו באמצעות גילוי תיעוד בוואטסאפ:

ע"פ 9702/16 **אבו אלוליאיה נגד מדינת ישראל** [13.9.17]: המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של נשיאת והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין. צוין, כי המערער נהג ברכבו מראמללה לביתו שבקלנדיה, הבחין בתיק שהשליך אחר לעבר צד הדרך, חזר למקום ומצא את התיק ובתוכו תת מקלע מאולתר, קת מתכתית המתאימה לרובה סער M-16, שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ. המערער נשא עמו את התיק ובו הנשק והתחמושת לחנות שברשותו, החביא את התיק בארון, והנשק והתחמושת נותרו בחזקתו של המערער במשך כחצי שנה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנה בין 14 עד 36 חודשים, ועל המערער, שלחובתו הרשעות קודמות של הסעת שב"ח ותקיפת שוטר ואיומים, וששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, הושת עונש מאסר של 18 חודשים.

ערעור על חומרת העונש נדחה בדעת רוב ונקבע, שאין להתעלם מן העובדה שהמערער חזר למקום וחיפש את התיק שבו נמצא הנשק, ולאחר מכן לא פנה אל הרשויות אלא החביא את הנשק. לכן, גם אם ניתן היה לקבוע מתחם עונש הולם חמור פחות, העונש שהושת על המערער בסופו של יום אינו מצדיק התערבות.

ע"פ 2564/19 **אזברגה נגד מדינת ישראל** [18.7.19]: המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. המערער ניהל משא ומתן עם אחרים לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם, במטרה לסחור בו. לאחר תיאום הגיעו המערער ושותפו מלוד למחנה הפליטים שועפט בירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב, יחד עם מחסנית תואמת, תמורת סכום של 32 אלף ₪. האקדח הוסתר ברכב, והשניים נעצרו בעת שעשו את דרכם חזרה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנה בין 12 ל- 40 חודשי מאסר. על המערער, אדם נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות על מעשיו, ואחד מילדיו סובל ממוגבלות משמעותית, הושת עונש מאסר בן 16 חודשי מאסר בפועל - בהיעדר המלצה שיקומית של שירות המבחן. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2892/13 **עודתאללה נגד מדינת ישראל** [29.9.13], עניינו במערער צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי, אשר כפר במיוחס לו. בסופו של יום הורשע בכך שהגיע לידיו אקדח, אותו הוביל ברכבו יחד עם מחסנית ריקה מכדורים, מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. משהבחין בחסימה משטרתית סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ורק אז עצר את הרכב, כאשר השוטרים מצאו את האקדח. על המערער נגזר עונש של 21 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט העליון לא מצא שיש יסוד להתערב בגזר-הדין.

ע"פ 4135/16 **נאסר נ' מדינת ישראל** [22.2.17] - בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקה והובלת נשק ונהיגה בזמן פסילה בכך, שהוא קיבל לידיו אקדח, שתי מחסניות ו-13 כדורים, החביא אותם בבית במשך 10 ימים והוביל אותם, ביחד עם אחר, ברכבו, עד שנעצר על ידי המשטרה, בטרם ביצע את שתכנן. בית המשפט קבע כי יש להחמיר בענישה נוכח ריבוי המקרים וחומרת המעשים וקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המערער נע בין 18 לבין 40 חודשי מאסר בפועל. נוכח גילו הצעיר של המערער, הודאתו ולקידת האחריות, והעובדה שמדובר במאסר הראשון, הוטל עליו עונש כולל (בגין עבירות הנשק ונהיגה) של 30 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בבית-המשפט העליון חזר בו המערער מהערעור על חומרת העונש.

ע"פ 6347/17 **מגאהד נ' מדינת ישראל** [2.1.18]: בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על הרשעתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והובלת נשק ואביוזר לנשק. המערער העביר רובה סער דמיו 1001-IM-4 כדורי נשק מהשטחים לארץ, בתמורת ל-2,000 ₪. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 28 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר מותנה, תוך שלקח בחשבון את עברו הפלילי הדל, היותו נשוי ואב לשניים והודאתו המיידית.

ת"פ 24364-10-16 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד חנינה** [5.7.17]: הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין בכך שיחד עם אחר הוביל נשק מסוג "קרל גוסטב" ובו מחסנית עם כדורים, כשהנשק היה עטוף בניילון נצמד ומונח בשקית ניילון שקופה. הנאשם, כבן 23, נעדר הרשעות קודמות, והוגש בעניינו תסקיר שלילי ממנו עלה כי אינו לוקח אחריות על מעשיו וקיים סיכון בינוני להישנות התנהגות עבריינית. נקבע מתחם ענישה שנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על השותף נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל בהסדר טיעון סגור על רקע קשיים ראייתיים, ובהתחשב במכלול הנסיבות לרבות עקרון אחידות הענישה, הושתו על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל.

15. מכלול הפסיקה שנסקרה לעיל משקף קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע הבחנות מתבקשות, אני קובעת באישום הראשון בעניינו של **נאשם 1** מתחם ענישה שנע בין 22 - 40 חודשי מאסר, ובעניינו של **נאשם 2** מתחם עונש הולם שנע בין 12 - 36 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

באישום השני המיוחס לנאשם 2 בלבד, אני קובעת מתחם עונש הולם שנע בין 36 - 60 חודשי מאסר.

16. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות יאמר, בעניינו של **נאשם 1**, כי המדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, המגלה יציבות תעסוקתית, אשר לקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה עליהם. עם זאת, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, בין השאר בשל התרשמות של חוסר פניות רגשית להליך הטיפול, והוערך כי הוא מצוי ברמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה. ברי, כי אין לייחס משקל להמלצת שירות המבחן בדבר ענישה ראויה בדמות עבודות שרות, אשר אינה עומדת בהלימה למדיניות הענישה שפורטה בהרחבה לעיל. חרף האמור בתסקיר, ובעיקר נוכח חלוף הזמן, הכרעתי היא, כי יש למקם את עונשו בתחתית המתחם.

17. **נאשם 2**, כמו נאשם 1, הודה במעשים המיוחסים לו ונטל אחריות על ביצועם, אך התקשה להסביר את הרקע לביצועם בפני שירות המבחן והוערך שהוא מצוי שרמת סיכון בינונית. התנהלותו היא יציבה פחות, כאשר הוא נתון בתנאים מגבילים בגין הסתבכות אחרת בפלילים ואינו עובד מזה תקופה ארוכה. יתרה מכך, לחובתו עבר פלילי רלבנטי משנת 2016, בגין ביצוע עבירה של החזקת נשק, והוטל עליו עונש מאסר של שנה לצד מאסר מותנה בן 6 חודשים, שאין מחלוקת כי הוא חב הפעלה, ואשר לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות בנשק. עיון בגזר הדין (ת/2) מעלה, כי הנאשם היה יחד עם נאשם נוסף ברכב, והחזיק בנשק מאולתר מסוג תת מקלע ובתוכו מחסנית וכן כדורים. אירוע זה מעברו, לצד המסכת המתוארת בכתב-האישום הנוכחי מצביע על כך, כי המדובר במי שמעורב עמוקות בעולם הנשק, מאסר קודם לא הרתיעו, הוא לא עבר טיפול ממשי (אם כי שיתף פעולה עם שירות המבחן בזמן שהיה בפיקוח מעצרים), ועל כן יש לגזור עליו עונש כולל שנקודת המוצא שלו היא מיקומו לקראת אמצע המתחמים שנקבעו תוך חפיפה בין האישומים. לאור הודאתו והסכון בזמן שיפוטי על רקע התשתית הראייתית הקיימת בתיק, המאסר על תנאי יופעל בחופף ובמצטבר.

18. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינם של הנאשמים כדלקמן:

לגבי נאשם 1:

22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 31.1.21 ועד 7.2.21.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מכל סוג;

קנס על סך 7500 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם עד ליום 1.9.23.

לגבי נאשם 2:

בגין העבירות נושא גזר-הדין, אני משיתה על הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ (שלום כפר סבא) 50480-01-16 (ת/2) בגזר-דין מיום 15.6.16 לנשיאה בחופף ובמצטבר, **כך שסך-הכל ישא הנאשם עונש מאסר בפועל בן 50 חודשים בניכוי ימי מעצרו: 9.2.21 ועד 11.4.21.**

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מכל סוג;

קנס על סך 10000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם עד ליום 1.10.23.

הנאשמים יתייצבו לנשיאת מאסרם בבית סוהר הדרים, ביום 5.7.23 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעודת זהות/דרכון וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשמים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם: מרים חייאב רכזת מיון מוקדם - 074-7831077 או מירב אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078.

הערבויות שהופקדו בתיק המ"ת הקשור ישמשו מעתה להבטחת התייצבות הנאשמים לנשיאת עונשם, וכן יוותרו על כנם התנאים המגבילים הקיימים.

ניתן צו להשמדת המוצגים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אייר תשפ"ג, 11 מאי 2023, בנוכחות הנאשמים וב"כ הצדדים.